Zbiór Orzeczeń

WYROK TRYBUNAŁU (dziesiąta izba)

z dnia 11 kwietnia 2019 r.*

Odesłanie prejudycjalne – Wspólna taryfa celna – Klasyfikacja towarów – Nomenklatura scalona – Podpozycje 8528 51 00 i 8528 59 40 – Płaskie monitory ciekłokrystaliczne mogące wyświetlać sygnały pochodzące z systemów do automatycznego przetwarzania danych – Porozumienie w sprawie handlu produktami technologii informacyjnej

W sprawie C-288/18

mającej za przedmiot wniosek o wydanie, na podstawie art. 267 TFUE, orzeczenia w trybie prejudycjalnym, złożony przez Hoge Raad der Nederlanden (sąd najwyższy Niderlandów) postanowieniem z dnia 20 kwietnia 2018 r., które wpłynęło do Trybunału w dniu 25 kwietnia 2018 r., w postępowaniu:

X BV

przeciwko

Staatssecretaris van Finaciën,

TRYBUNAŁ (dziesiąta izba),

w składzie: C. Lycourgos (sprawozdawca), prezes izby, M. Ilešič i I. Jarukaitis, sędziowie,

rzecznik generalny: E. Sharpston,

sekretarz: A. Calot Escobar,

uwzględniając pisemny etap postępowania,

rozważywszy uwagi przedstawione:

– w imieniu X BV przez M. Chin-Oldenziel, advocaat,

– w imieniu rządu niderlandzkiego przez K. Bulterman i P. Huurnink, działających w charakterze pełnomocników,

– w imieniu Komisji Europejskiej przez A. Caeirosa i P. Vandena Heedego, działających w charakterze pełnomocników,

podjąwszy, po wysłuchaniu rzecznika generalnego, decyzję o rozstrzygnięciu sprawy bez opinii,

wydaje następujący

* Język postępowania: niderlandzki.

Wyrok

1 Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym dotyczy wykładni podpozycji 8528 51 00 i 8528 59 40 Nomenklatury scalonej (zwanej dalej „CN”) zawartej w załączniku I do rozporządzenia Rady (EWG) nr 2658/87 z dnia 23 lipca 1987 r. w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej taryfy celnej (Dz.U. 1987, L 256, s. 1 – wyd. spec. w jęz. polskim, rozdz. 2, t. 2, s. 382), zmienionej rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) nr 927/2012 z dnia 9 października 2012 r. (Dz.U. 2012, L 304, s. 1).

2 Wniosek ten został przedstawiony w ramach sporu pomiędzy X BV a Staatssecretaris van Financiën (sekretarzem stanu ds. finansów, Niderlandy) w przedmiocie klasyfikacji taryfowej pięciu wielkoformatowych ekranów ciekłokrystalicznych (zwanych dalej „spornymi ekranami”).

Ramy prawne

Nomenklatura scalona

3 Nomenklatura scalona, wprowadzona rozporządzeniem nr 2658/87, jest oparta na zharmonizowanym systemie oznaczania i kodowania towarów (zwanym dalej „HS”), opracowanym przez Radę Współpracy Celnej, obecnie Światową Organizację Celną (WCO) i wprowadzonym w życie Międzynarodową konwencją w sprawie zharmonizowanego systemu oznaczania i kodowania towarów, zawartą w Brukseli w dniu 14 czerwca 1983 r. Konwencja ta, wraz z protokołem zmian do niej z dnia 24 czerwca 1986 r., została zatwierdzona w imieniu Europejskiej Wspólnoty Gospodarczej decyzją Rady 87/369/EWG z dnia 7 kwietnia 1987 r. (Dz.U. 1987, L 198, s. 1 – wyd. spec. w jęz. polskim, rozdz. 2, t. 2, s. 288). Nomenklatura scalona przejęła z HS pozycje i sześciocyfrowe podpozycje, a jedynie siódma i ósma cyfra wprowadza dodatkowe podpodziały charakterystyczne dla CN.

4 Wersją CN mającą zastosowanie w postępowaniu głównym jest wersja zawarta w rozporządzeniu nr 927/2012.

5 Część pierwsza CN, dotycząca przepisów wstępnych, zawiera tytuł I, poświęcony „ogólnym regułom”, w ramach którego sekcja A, zatytułowana „Ogólne reguły interpretacji Nomenklatury scalonej”, stanowi w szczególności, co następuje:

„Klasyfikacja towarów w Nomenklaturze scalonej podlega następującym regułom:

1. Tytuły sekcji, działów i poddziałów mają znaczenie wyłącznie orientacyjne; dla celów prawnych klasyfikację towarów należy ustalać zgodnie z brzmieniem pozycji i uwag do sekcji lub działów oraz, o ile nie są one sprzeczne z treścią powyższych pozycji i uwag, zgodnie z następującymi regułami:

[…]

6. Klasyfikacja towarów do podpozycji tej samej pozycji powinna być przeprowadzona zgodnie z ich treścią i uwagami do nich, z uwzględnieniem ewentualnych zmian wynikających z powyższych reguł, stosując zasadę, że tylko podpozycje na tym samym poziomie mogą być porównywane. Odpowiednie uwagi do sekcji i działów mają zastosowanie również do tej reguły, jeżeli treść tych uwag nie stanowi inaczej”.

6 Część druga CN, zatytułowana „Tabela stawek celnych”, obejmuje sekcję XVI, która zawiera dział 85, noszący tytuł „Maszyny i urządzenia elektryczne oraz ich części; rejestratory i odtwarzacze dźwięku, rejestratory i odtwarzacze obrazu i dźwięku oraz części i akcesoria do tych artykułów”.

7 Dział CN 85 obejmuje w szczególności następujące pozycje i podpozycje:

„8528	Monitory i rzutniki, niezawierające aparatury odbiorczej dla telewizji; aparatura odbiorcza dla telewizji, nawet zawierająca odbiorniki radiowe lub aparaturę do zapisu lub odtwarzania dźwięku lub obrazu:
	– Monitory z lampą elektronopromieniową:
	[…]
	– Pozostałe monitory
8528 51 00	– – W rodzaju wyłącznie lub głównie stosowanych w systemach do automatycznego przetwarzania danych objętych pozycją 8471
8528 59	– – Pozostałe:
8528 59 10	– – – monochromatyczne
	– – – kolorowe:
8528 59 40	– – – – Z ekranem, w którym zastosowano ciekłokrystaliczną technologię wyświetlania (LCD)
8528 59 80	– – – – Pozostałe”.

Noty wyjaśniające do HS

8 Noty wyjaśniające do HS są opracowywane w ramach WCO zgodnie z postanowieniami Konwencji o utworzeniu Rady Współpracy Celnej.

9 Noty wyjaśniające do HS, w wersji przyjętej w roku 2012, dotyczące pozycji HS 8528 wskazują w szczególności:

„[…]

Monitory, rzutniki i odbiorniki telewizyjne wykorzystują do wyświetlania obrazów różne technologie, takie jak CRT (lampa elektropromieniowa), LCD (wyświetlacz ciekłokrystaliczny), DMD (mikroskopijnie małe lusterka ułożone w matrycy na chipie półprzewodnikowym), OLED (diody emitujące światło z warstwy organicznej) i plazmę.

Monitory i rzutniki mogą być zdolne do odbioru różnych sygnałów z różnych źródeł. Jeżeli jednak zawierają tuner telewizyjny, są one uważane jako aparatura odbiorcza dla telewizji.

A. Monitory w rodzaju wyłącznie lub zasadniczo wykorzystywanych w systemach do automatycznego przetwarzania danych objętych pozycją 84.71

Grupa ta obejmuje monitory typu CRT i monitory niebędące typu CRT (np. płaskoekranowe), które zapewniają graficzną prezentację przetworzonych danych. Monitory te możliwe są do odróżnienia od innych typów monitorów [zob. (B) poniżej] i od odbiorników telewizyjnych. Obejmują one w szczególności:

1) Te monitory, które są zdolne do przyjmowania sygnału wyłącznie z jednostki centralnej maszyny do automatycznego przetwarzania danych, a zatem nie mogą odtwarzać kolorowego obrazu ze złożonego sygnału wideo, którego kształt fali odpowiada standardowi transmisji (NTSC, SECAM, PAL, D-MAC itp.). Są one wyposażone w złącza charakterystyczne dla systemów do przetwarzania danych (np.

interfejs RS-232C, złącza DIN czy SUB-D) i nie posiadają układu audio. Są one sterowane przez specjalne adaptery (np. karty monochromatyczne lub graficzne), które są zintegrowane z jednostką centralną maszyny do automatycznego przetwarzania danych.

2) Monitory CRT posiadające rozmiar elementu obrazu począwszy od 0,41 mm dla średniej rozdzielczości, która maleje wraz ze wzrostem rozdzielczości.

3) Te monitory CRT, które, aby pomieścić prezentację małych, ale dobrze zdefiniowanych obrazów, używają mniejszych rozmiarów pikseli i większych standardów zbieżności niż te, możliwe do zastosowania do monitorów opisanych w (B) poniżej i odbiornikach telewizyjnych (zbieżność jest zdolnością wyrzutni elektronowej(-ych) do wzbudzenia pojedynczego punktu na powierzchni czołowej lampy elektronopromieniowej bez naruszenia żadnego z punktów przylegających).

4) Monitory CRT, których częstotliwość sygnału wizyjnego (szerokość pasma), będąca miarą określającą, jak wiele punktów może być przesyłane na sekundę w celu utworzenia obrazu, wynosi zazwyczaj 15 MHz lub więcej. Natomiast, w przypadku monitorów opisanych w (B) poniżej, szerokość pasma zazwyczaj nie jest większa niż 6 MHz. Częstotliwość wybierania poziomego tych monitorów zmienia się w zależności od standardów dla różnych trybów wyświetlania, zazwyczaj od 15 kHz do ponad 155 kHz. Wiele nadaje się do wielokrotnych częstotliwości wybierania poziomego. Częstotliwość wybierania poziomego monitorów opisanych w (B) poniżej jest stała, zwykle 15,6 lub 15,7 kHz, w zależności od stosowanego standardu telewizyjnego. Ponadto monitory z tej grupy nie działają w zgodzie z krajowymi lub międzynarodowymi standardami częstotliwości transmisji dla transmisji publicznej lub ze standardami częstotliwości dla zamkniętej sieci telewizyjnej.

Monitory z tej grupy charakteryzują się niską emisją pola elektromagnetycznego i często zawierają one mechanizmy nastaw uchylno-obrotowych, powierzchnie pozbawione olśnień, wyświetlanie bez migotania i inne ergonomiczne cechy projektowe, które ułatwiają długotrwałe okresy patrzenia w monitor z bliskiej odległości.

B. Monitory inne niż te w rodzaju wyłącznie lub zasadniczo wykorzystywanych w systemach do automatycznego przetwarzania danych objętych pozycją 84.71

Grupa ta obejmuje monitory, które są odbiornikami bezpośrednio połączonymi z kamerą wideo lub urządzeniem rejestrującym za pomocą kabli koncentrycznych, tak że wszystkie obwody częstotliwości radiowej są wyeliminowane. Są one wykorzystywane przez spółki telewizyjne lub zamkniętej sieci telewizyjnej (na lotniskach, dworcach, w fabrykach, szpitalach itp.). Aparatura ta składa się zasadniczo z urządzeń, które mogą wygenerować punkt świetlny i wyświetlić go na ekranie synchronicznie z sygnałami źródłowymi. Zawierają one jeden lub więcej wzmacniaczy wideo, dzięki którym można zmieniać intensywność punktu. Ponadto, mogą one posiadać oddzielne wejścia dla barwy czerwonej (R), zielonej (G) i niebieskiej (B) lub mogą być zakodowane zgodnie z określonym standardem (NTSC, SECAM, PAL, D-MAC itp.). Do przyjmowania zakodowanych sygnałów monitor musi być wyposażony w urządzenie dekodujące, pokrywające sygnały R, G i B (rozdzielanie). Najpowszechniejszym środkiem do odtworzenia obrazu jest lampa elektropromieniowa, do widzenia bezpośredniego lub rzutnik posiadający do trzech projekcyjnych lamp elektropromieniowych; jednakże inne monitory osiągają te same cele innymi środkami (np. ekrany ciekłokrystaliczne, dyfrakcja promieni świetlnych na warstwę oleju). Mogą one być w postaci monitorów CRT lub płaskich wyświetlaczy panelowych, np. LCD, LED, plazmowe itp.

[…]”.

Spór w postępowaniu głównym i pytanie prejudycjalne

10 Spór w postępowaniu głównym dotyczy klasyfikacji taryfowej spornych ekranów. Zdaniem sądu odsyłającego owe ekrany mają przekątne w przedziale od 46 do 70 cali i o wadze od 19,3 do 81,7 kg. Dysponują one różnymi wejściami, które umożliwiają połączenie między innymi z maszynami do automatycznego przetwarzania danych, urządzeniem do nagrywania i odtwarzania obrazu i dźwięku lub odtwarzaczem DVD, ale nie są wyposażone w aparaturę odbiorczą telewizji. Są one sprzedawane wraz z pilotem sterowania i różnymi kablami.

11 Wedle sądu odsyłającego ekrany te mogą – niezależnie od systemu do automatycznego przetwarzania danych – wyświetlać kolorowy obraz na podstawie złożonego sygnału wideo. Ze względu na swój rozmiar, wagę i funkcjonalność owe ekrany nie są przeznaczone do użytku na biurku lub stole. Sąd odsyłający wskazuje ponadto, że nie są one sprzedawane konsumentom, są natomiast oferowane na rynku przedsiębiorców, w szczególności do użytku w ramach systemów do automatycznego przetwarzania danych w przestrzeniach publicznych, takich jak lotniska czy dworce kolejowe w celu wyświetlania informacji dla podróżnych lub w dużych biurach, w celu wyświetlania informacji ogólnych.

12 W dniach 24 i 26 kwietnia 2013 r. inspektor wydał wiążące informacje taryfowe (zwane dalej „WIT") klasyfikujące sporne ekrany w podpozycji CN 8528 59 40 jako „pozostałe monitory, kolorowe, z ekranem, w którym zastosowano ciekłokrystaliczną technologię wyświetlania (LCD)".

13 Kwestionując powyższe WIT, skarżąca w postępowaniu głównym wniosła odwołanie, podnosząc, że sporne ekrany powinny zostać sklasyfikowane w ramach podpozycji CN 8528 51 00 ze względu na to, że stanowią one monitory w rodzaju wyłącznie lub głównie stosowanych w systemach do automatycznego przetwarzania danych, objęte pozycją CN 8471. Inspektor uznał odwołanie za bezzasadne i podtrzymał WIT.

14 Skarżąca w postępowaniu głównym wniosła odwołanie od decyzji inspektora do Gerechtshof Amsterdam (sądu apelacyjnego w Amsterdamie, Niderlandy), który stwierdził, że sporne ekrany powinny zostać sklasyfikowane w ramach podpozycji CN 8528 59 40. Sąd ten doszedł do takiego wniosku, stwierdzając w istocie, że w przeciwieństwie do tego, co Trybunał wskazał w pkt 60 wyroku z dnia 19 lutego 2009 r., Kamino International Logistics (C-376/07, EU:C:2009:105), sporne ekrany nie zostały zaprojektowane do pracy z bliskiej odległości, która to cecha wskazuje, że brak jest interakcji między użytkownikiem monitora i użytkownikiem maszyny do automatycznego przetwarzania danych, w związku z czym brak jest stosowania wyłącznie lub głównie w systemie do automatycznego przetwarzania danych.

15 W następstwie wyroku wydanego przez Gerechtshof Amsterdam (sąd apelacyjny w Amsterdamie), skarżąca w postępowaniu głównym wniosła skargę kasacyjną do Hoge Raad der Nederlanden (sądu najwyższego w Niderlandach), podnosząc, że sporne ekrany powinny zostać sklasyfikowane w ramach podpozycji CN 8528 51 00 ze względu na to, że posiadają cechy i właściwości, które sprawiają, że są one w szczególności właściwe do wyświetlania w dużych przestrzeniach publicznych danych pochodzących z maszyny do automatycznego przetwarzania danych. Klasyfikacja ta jest potwierdzona zobowiązaniami wynikającymi z porozumienia z dnia 13 grudnia 1996 r. w sprawie handlu produktami technologii informacyjnej (zwanego dalej „ITA"), zatwierdzonego decyzją Rady 97/359/WE z dnia 24 marca 1997 r. dotyczącą zniesienia ceł na produkty technologii informacyjnej (Dz.U. 1997, L 155, s. 1 – wyd. spec. w jęz. polskim, rozdz. 11, t. 26, s. 3).

16 Sąd odsyłający uściśla, że przed zmianą HS w roku 2007 monitory w rodzaju wyłącznie lub głównie stosowanych w systemach do automatycznego przetwarzania danych, były klasyfikowane do podpozycji CN 8471 60 90, zatytułowanej „urządzenia wyjścia dla maszyny do automatycznego przetwarzania danych". Z not wyjaśniających mających zastosowanie przed rokiem 2007 i z not wyjaśniających wydanych wraz ze zmianą HS w roku 2007 wynika, że zmiana ta miała na celu klasyfikację monitorów

byłej podpozycji CN 8471 60 90 w odmiennej podpozycji, a mianowicie w ramach pozycji HS 8528, przy czym w dalszym ciągu należało odróżniać te monitory od innych rodzajów monitorów wideo i odbiorników telewizyjnych. W tym względzie sąd odsyłający uważa, że orzecznictwo Trybunału dotyczące podpozycji CN 8471 60 90 zachowuje swoje znaczenie dla celów interpretacji podpozycji CN 8528 51 00.

17 Sąd odsyłający stwierdza, że zgodnie z brzmieniem podpozycji CN 8528 51 00 zdolność ekranu do wyświetlania obrazów pochodzących z innych źródeł niż maszyna do automatycznego przetwarzania danych nie musi wykluczać jego klasyfikacji do tej podpozycji.

18 Co się tyczy kryterium zdatności ekranu do pracy z bliskiej odległości oraz kwestii, czy takie kryterium wymaga interakcji między użytkownikiem maszyny do automatycznego przetwarzania danych a użytkownikiem tego ekranu w ten sposób, że użytkownik maszyny do automatycznego przetwarzania danych jest również w stanie odczytywać informacje z tego ekranu przy przetwarzaniu lub wprowadzaniu danych, sąd odsyłający zauważa, że sporne ekrany nie zostały zaprojektowane jako narzędzie do wprowadzania i przetwarzania informacji w systemie do automatycznego przetwarzania danych. W związku z tym w niniejszej sprawie kryterium to nie byłoby spełnione, gdyby dla celów klasyfikacji w ramach podpozycji CN 8528 51 00 monitor komputera musiał być zaprojektowany tak, aby mógł funkcjonować w ten sposób w ramach systemu do automatycznego przetwarzania danych.

19 Sąd odsyłający zauważa ponadto, że nie można wywieść z not wyjaśniających do HS dotyczących pozycji 8528, że podpozycja HS 8528 51 jest ograniczona do monitorów zaprojektowanych i wyprodukowanych dla celów pracy lub używania z bliskiej odległości przez osoby przetwarzające lub wprowadzające dane do maszyny do automatycznego przetwarzania danych. Wedle jego stanowiska ograniczenia te nie są oczywiste i oznaczałyby, że monitory wyposażone wyłącznie w wejście umożliwiające połączenie z maszyną do automatycznego przetwarzania danych, nienadające się natomiast do pracy z bliskiej odległości, nie mogłyby być klasyfikowane w ramach tej podpozycji. Zdaniem sądu odsyłającego kryteria techniczne wypracowane przez Trybunał w wyrokach z dnia 19 lutego 2009 r., Kamino International Logistics (C-376/07, EU:C:2009:105), a także z dnia 17 lipca 2014 r., Panasonic Italia i in. (C-472/12, EU:C:2014:2082), są istotne jedynie dla monitorów z lampą elektronopromieniową, a zatem nie mają zastosowania do spornych ekranów.

20 Jako dodatkowy argument przemawiający za klasyfikacją spornych ekranów do podpozycji CN 8528 51 00 sąd odsyłający wskazuje obowiązki wynikające z ITA. Wyświetlacze z płaskim ekranem, które są objęte ITA, znajdują się wśród produktów, które powinny być zwolnione z cła przywozowego niezależnie od pozycji HS, w której są one sklasyfikowane. Mając świadomość, że postanowienia ITA nie mogą rodzić praw dla jednostek w taki sposób, by mogły się one na nie powoływać bezpośrednio, sąd odsyłający uważa, że podpozycje CN powinny być interpretowane zgodnie z tym porozumieniem.

21 Sąd odsyłający zauważa także, że w szeregu sprawozdań WCO stwierdzono, iż nałożenie przez ustawodawstwo Unii ceł na określone płaskie wyświetlacze, które mogą odbierać i odtwarzać obrazy wideo pochodzące zarówno z maszyny do automatycznego przetwarzania danych, jak i z innych źródeł, było niezgodne z Układem ogólnym w sprawie taryf celnych i handlu z 1994 r. (Dz.U. 1994, L 336, s. 11).

22 Sąd ten stwierdził, że wobec obowiązku Unii do zastosowania się do takiego wniosku, Rada Unii Europejskiej w drodze rozporządzenia (WE) nr 953/2013 z dnia 26 września 2013 r., zmieniającego załącznik I do rozporządzenia nr 2658/87 (Dz.U. 2013, L 263, s. 4) zmieniła podpozycje w ramach pozycji CN 8528. Z chwilą wejścia w życie tego rozporządzenia „płaskie wyświetlacze […] z ekranem, w którym zastosowano ciekłokrystaliczną technologię wyświetlania”, są zwolnione z należności celnych przywozowych.

23 Sąd odsyłający wskazuje również rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 112/2014 z dnia 4 lutego 2014 r. dotyczące klasyfikacji niektórych towarów według Nomenklatury scalonej (Dz.U. 2014, L 38, s. 18), rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 114/2014 z dnia 4 lutego 2014 r. dotyczące klasyfikacji niektórych towarów według Nomenklatury scalonej (Dz.U. 2014, L 38, s. 22) oraz rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 877/2014 z dnia 8 sierpnia 2014 r. dotyczące klasyfikacji niektórych towarów według Nomenklatury scalonej (Dz.U. 2014, L 240, s. 15), które, mimo że nie mają zastosowania ratione temporis w postępowaniu głównym, wskazują, że w celu dokonania klasyfikacji niektórych płaskich ekranów ciekłokrystalicznych (zwanych dalej „LCD") Komisja przyjęła, że należy wziąć pod uwagę szereg cech i właściwości ekranów i nie ograniczać się przy tym do ich zdolności do pracy z bliskiej odległości.

24 W związku z tym sąd odsyłający ma wątpliwości co do tego, czy klasyfikacja spornych ekranów w ramach podpozycji CN 8528 51 00 jest wykluczona tylko z tego względu, że mają one właściwość polegającą na tym, że nie zostały zaprojektowane do pracy z bliskiej odległości.

25 W tych okolicznościach Hoge Raad der Nederlanden (sąd najwyższy Niderlandów) postanowił zawiesić postępowanie i zwrócić się do Trybunału z następującym pytaniem prejudycjalnym:

„Czy podpozycje [CN] 8528 51 00 i 8528 59 40 (w brzmieniu obowiązującym od dnia 1 stycznia 2007 r. do dnia 25 października 2013 r.) należy interpretować w ten sposób, że płaskie wyświetlacze [LCD], które zostały zaprojektowane i wyprodukowane w celu wyświetlania danych pochodzących z maszyny do automatycznego przetwarzania danych oraz wyświetlania złożonych sygnałów wideo pochodzących z innych źródeł, bez względu na pozostałe cechy i właściwości danego monitora, powinny być sklasyfikowane w ramach podpozycji CN 8528 59 40, jeżeli ze względu na swoje wymiary, wagę i funkcjonalność nie są przeznaczone do pracy z bliskiej odległości? Czy ma przy tym znaczenie, że użytkownik monitora (osoba odczytująca z niego informacje) jest tą samą osobą, która przetwarza lub wprowadza dane do maszyny do automatycznego przetwarzania danych?".

W przedmiocie pytania prejudycjalnego

26 Poprzez swoje pytanie sąd odsyłający dąży w istocie do uzyskania od Trybunału odpowiedzi na pytanie, czy CN należy interpretować w ten sposób, że w celu określenia, czy płaskie ekrany LCD, zaprojektowane i wykonane w celu wyświetlania zarówno danych pochodzących z maszyny do automatycznego przetwarzania danych, jak również złożonych sygnałów wideo pochodzących z innych źródeł, powinny być klasyfikowane do podpozycji CN 8528 51 00, czy też do podpozycji 8528 59 40 tej nomenklatury, kwestia, czy owe ekrany nadają się do pracy z bliskiej odległości, ma decydujące znaczenie, bez konieczności uwzględnienia innych obiektywnych cech charakterystycznych i właściwości tych ekranów, oraz, czy dla celów tego określenia ma znaczenie, że użytkownik ekranu jest tą samą osobą, która przetwarza lub wprowadza dane do maszyny do automatycznego przetwarzania danych.

27 W tym względzie należy przypomnieć, że zgodnie z utrwalonym orzecznictwem w interesie pewności prawa i ułatwienia kontroli decydującego kryterium dla klasyfikacji taryfowej towarów należy poszukiwać zasadniczo w ich obiektywnych cechach i właściwościach, takich jak określone w pozycjach CN oraz uwagach do sekcji lub działów [wyrok z dnia 22 lutego 2018 r., Kubota (UK) i EP Barrus, C-545/16, EU:C:2018:101, pkt 25 i przytoczone tam orzecznictwo].

28 Również zgodnie z utrwalonym orzecznictwem noty wyjaśniające przyjmowane przez WCO w zakresie dotyczącym HS przyczyniają się w istotny sposób do interpretacji zakresu poszczególnych pozycji taryfowych, nie mają jednakże wiążącej mocy prawnej (wyrok z dnia 13 września 2018 r., Vision Research Europe, C-372/17, EU:C:2018:708, pkt 23 i przytoczone tam orzecznictwo).

29 W zakresie, w jakim noty te mają na celu ułatwienie interpretacji CN dla potrzeb klasyfikacji taryfowej, należy je interpretować w sposób zapewniający skuteczność podpozycji CN. Treść owych not powinna być w związku z tym zgodna z postanowieniami CN i nie zmieniać ich zakresu (wyrok z dnia 5 marca 2015 r., Vario Tek, C-178/14, niepublikowany, EU:C:2015:152, pkt 22 i przytoczone tam orzecznictwo).

30 W odniesieniu do brzmienia odpowiednich przepisów CN należy stwierdzić, że pozycja CN 8528 dotyczy w szczególności monitorów i projektorów, które tak jak sporne ekrany nie są wyposażone w aparaturę odbiorczą dla telewizji. Brzmienie podpozycji CN 8528 51 00 zawiera zdanie: „[…] monitory w rodzaju wyłącznie lub głównie stosowanych w systemach do automatycznego przetwarzania danych objętych pozycją [CN] 8471". Brzmienie podpozycji CN 8528 59 40 zawiera natomiast zdanie „pozostałe [monitory] kolorowe […] z ekranem, w którym zastosowano ciekłokrystaliczną technologię wyświetlania (LCD)".

31 W tym względzie, jakkolwiek podpozycja CN 8528 59 40 wyraźnie wskazuje ekrany LCD, to należy stwierdzić, że brzmienie tej podpozycji jest dość ogólne i definiuje przede wszystkim objęte nią monitory jako „pozostałe" względem monitorów objętych podpozycją 8528 51 00. Wynika z tego, że podpozycja CN 8528 59 40 ma charakter rezydualny w stosunku do podpozycji CN 8528 51 00 w tym sensie, że monitor z ekranem LCD może być sklasyfikowany do tej pierwszej ze wskazanych podpozycji jedynie wówczas, gdy nie może zostać sklasyfikowany w ramach podpozycji CN 8528 51 00.

32 Co się tyczy tej ostatniej ze wskazanych podpozycji, należy zauważyć, że użycie terminu „monitory" oznacza, że płaskie ekrany LCD, takie jak sporne ekrany, mogą być w zasadzie objęte tą podpozycją.

33 Mając na uwadze ich cechy obiektywne spornych ekranów, a mianowicie fakt, że mogą one w szczególności wyświetlać kolorowe obrazy pochodzące z urządzeń innych niż maszyna do automatycznego przetwarzania danych, nie mogą one zostać uznane za monitory stosowane wyłącznie w systemach do automatycznego przetwarzania danych objętych pozycją CN 8471, w związku z czym istotną kwestią w postępowaniu głównym jest to, czy monitory, takie jak sporne ekrany mogą zostać uznane za monitory stosowane głównie w takich systemach i tym samym być objęte podpozycją CN 8528 51 00.

34 W celu ustalenia, czy dany monitor może zostać sklasyfikowany do tej podpozycji, Trybunał orzekł, że w świetle obiektywnych cech i właściwości danego monitora należy ocenić zarówno stopień, w jakim może on pełnić wiele funkcji, jak również poziom wydajności, jaki osiąga w ramach wykonywania tych funkcji (zob. podobnie wyrok z dnia 19 lutego 2009 r., Kamino International Logistics, C-376/07, EU:C:2009:105, pkt 57). Należy zatem porównać zdatność monitora do zastosowania go jako monitora w systemie do automatycznego przetwarzania danych i jego wydajność w tej dziedzinie z jednej strony, z jego zdatnością do wykonywania innych funkcji i jego wydajnością w zakresie tych funkcji z drugiej strony, by stwierdzić, jaka jest jego funkcja podstawowa decydująca o jego klasyfikacji.

35 W tym kontekście, w odniesieniu do cech determinujących zdatność monitora do zastosowania go głównie jako monitora w systemie do automatycznego przetwarzania danych noty wyjaśniające do HS odnoszące się do pozycji 8528, w ramach których część A dotyczy monitorów w rodzaju wyłącznie lub zasadniczo wykorzystywanych w systemach do automatycznego przetwarzania danych objętych pozycją HS 8471 stanowią ważne wskazówki.

36 Na wstępie należy stwierdzić, że zgodnie z akapitem pierwszym owej części A grupa monitorów, o której tam mowa, obejmuje monitory typu CRT i monitory innego typu niż CRT, w tym płaskoekranowe, które zapewniają graficzną prezentację przetwarzanych danych i obejmują w szczególności te monitory, które zostały wymienione w pkt 1–4 owej części. Z użycia wyrażenia „w szczególności" wynika, że wyliczenie w pkt 1–4 owej części rodzajów monitorów stosowanych wyłącznie lub głównie w systemie do automatycznego przetwarzania danych, jak również ich właściwości technicznych, które nadają im zdatność do skutecznego przedstawiania danych pochodzących z systemu do automatycznego przetwarzania danych, ma jedynie charakter orientacyjny.

37 Jednakże nie ma to miejsca w przypadku właściwości wymienionych w ostatnim akapicie części A, do którego nie ma zastosowania sformułowanie „w szczególności". Ów akapit końcowy jest bowiem wprowadzony sformułowaniem „monitory z tej grupy", wskazując tym samym, że odnosi się on do wszystkich monitorów, o których mowa w części A noty wyjaśniającej dotyczącej pozycji HS 8528, tj. monitorów stosowanych wyłącznie lub głównie w systemie do automatycznego przetwarzania danych.

38 Otóż zgodnie z postanowieniami tego akapitu końcowego monitory z tej grupy charakteryzują się niską emisją pola elektromagnetycznego i często zawierają one mechanizmy nastaw uchylno-obrotowych, powierzchnie pozbawione olśnień, wyświetlanie bez migotania i inne ergonomiczne cechy projektowe, które ułatwiają długotrwałe okresy patrzenia w monitor z bliskiej odległości.

39 Z tego akapitu wydaje się zatem wynikać, że zaprojektowanie do pracy z bliskiej odległości stanowi cechę konieczną monitorów, które – w zakresie, w jakim są zaprojektowane wyłącznie lub głównie do użycia w systemie do automatycznego przetwarzania danych – należy klasyfikować do podpozycji CN 8528 51 00.

40 Jednakże omawiane noty wyjaśniające nie mogą być interpretowane w taki sposób, że wymóg ten miałby być bezwzględny, gdyż w takim wypadku zmieniałyby one zakres podpozycji CN. W istocie taki wymóg skutkowałby tym, że monitory, których złącza pozwalają na podłączenie ich wyłącznie do maszyny do automatycznego przetwarzania danych, ale które nie nadają się do pracy z bliskiej odległości, nie mogłyby być klasyfikowane do podpozycji CN 8528 51 00, mimo że w oczywisty sposób byłyby używane wyłącznie w systemie do automatycznego przetwarzania danych.

41 Należy zatem uznać, że o ile okoliczność, iż monitor został zaprojektowany do pracy z bliskiej odległości stanowi szczególnie istotny aspekt, który należy uwzględnić w celu ustalenia, czy monitor ten może zostać sklasyfikowany do podpozycji CN 8528 51 00, o tyle okoliczność ta nie może być sama w sobie decydująca. To właśnie w świetle obiektywnych cech i właściwości tego monitora należy określić jego klasyfikację.

42 Ponadto, chociaż kryterium dotyczące możliwości pracy w bliskiej odległości od monitora może oznaczać – jak wskazał sąd odsyłający – że zwykle osoba odczytująca informacje z monitora jest tą samą osobą, która przetwarza lub wprowadza dane do maszyny do automatycznego przetwarzania danych, to okoliczność ta nie stanowi istotnego aspektu dla celów klasyfikacji taryfowej tego monitora. Owa identyczność użytkowników nie stanowi bowiem obiektywnej cechy lub właściwości owego monitora.

43 Co się tyczy znaczenia ITA dla celów określania klasyfikacji taryfowej, należy przypomnieć, że zgodnie z utrwalonym orzecznictwem jakkolwiek postanowienia ITA nie mogą przyznawać jednostkom praw, na które mogłyby się one powoływać bezpośrednio przed sądem na mocy prawa Unii, to jednak jeżeli w danej dziedzinie istnieją uregulowania Unii, pierwszeństwo umów międzynarodowych zawartych przez Unię nad przepisami prawa wtórnego wymaga, by te ostatnie były interpretowane w miarę możliwości zgodnie z tymi umowami (wyrok z dnia 14 lipca 2016 r., Sprengen/Pakweg Douane, C-97/15, EU:C:2016:556, pkt 48 i przytoczone tam orzecznictwo).

44 Niemniej jednak należy stwierdzić, że chociaż ITA dotyczy należności celnych odnoszących się w szczególności do monitorów objętych pozycją HS 8471, nie wpływa ona na obiektywne cechy techniczne i właściwości – ani ich nie zmienia – na podstawie których towary są klasyfikowane, a mianowicie w podpozycji CN 8528 51 00 i 8528 59 40. Umowa ta przewiduje jedynie zwolnienie z należności przywozowych dla niektórych towarów. Wynika z tego, jak słusznie wskazuje rząd niderlandzki, iż istnienie obowiązku zwolnienia z należności celnych przywozowych produktów objętych ITA nie może zmieniać zakresu tych podpozycji.

45 Wreszcie, co się tyczy znaczenia rozporządzeń wykonawczych nr 112/2014, 114/2014 i 877/2014, klasyfikując niektóre monitory z wyświetlaczem LCD w ramach podpozycji CN 8525 59 31, wystarczy wskazać, że rozporządzenia te weszły w życie po wydaniu WIT, leżących u podstaw sprawy w postępowaniu głównym. Tym samym przepisy te nie znajdują zastosowania ratione temporis, a zatem nie mogą one mieć wpływu na rozstrzygnięcie sporu w postępowaniu głównym.

46 Mając na względzie całość powyższych rozważań, należy odpowiedzieć na zadane pytanie, iż CN należy interpretować w ten sposób, że w celu określenia, czy płaskie ekrany LCD, zaprojektowane i wykonane w celu wyświetlania zarówno danych pochodzących z maszyny do automatycznego przetwarzania danych, jak również złożonych sygnałów wideo pochodzących z innych źródeł, powinny być klasyfikowane do podpozycji CN 8528 51 00, czy też do podpozycji 8528 59 40 tej nomenklatury, należy w ramach badania całości ich obiektywnych cech i właściwości ocenić zarówno stopień, w jakim mogą one wykonywać większą ilość funkcji, jak również poziom osiąganej przez nie wydajności w wykonywaniu tych funkcji w celu ustalenia, czy ich podstawową funkcją jest użycie w systemie do automatycznego przetwarzania danych. W tym kontekście szczególne znaczenie należy nadać kwestii, czy są one zaprojektowane do pracy z bliskiej odległości. Kwestia, czy użytkownik ekranu jest tą samą osobą, która przetwarza lub wprowadza dane do maszyny do automatycznego przetwarzania danych, nie stanowi kryterium istotnego dla celów tego określenia.

W przedmiocie kosztów

47 Dla stron w postępowaniu głównym niniejsze postępowanie ma charakter incydentalny, dotyczy bowiem kwestii podniesionej przed sądem odsyłającym, do niego zatem należy rozstrzygnięcie o kosztach. Koszty poniesione w związku z przedstawieniem uwag Trybunałowi, inne niż koszty stron w postępowaniu głównym, nie podlegają zwrotowi.

Z powyższych względów Trybunał (dziesiąta izba) orzeka, co następuje:

Nomenklaturę scaloną zawartą w załączniku I do rozporządzenia Rady (EWG) nr 2658/87 z dnia 23 lipca 1987 r. w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej taryfy celnej, zmienionej rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) nr 927/2012 z dnia 9 października 2012 r. należy interpretować w ten sposób, że w celu określenia, czy płaskie ekrany ciekłokrystaliczne (LCD), zaprojektowane i wykonane w celu wyświetlania zarówno danych pochodzących z maszyny do automatycznego przetwarzania danych, jak również złożonych sygnałów wideo pochodzących z innych źródeł, powinny być klasyfikowane do podpozycji 8528 51 00 Nomenklatury scalonej, czy też do podpozycji 8528 59 40 tej nomenklatury, należy w ramach badania całości ich obiektywnych cech i właściwości ocenić zarówno stopień, w jakim mogą one wykonywać większą ilość funkcji, jak również poziom osiąganej przez nie wydajności w wykonywaniu tych funkcji w celu ustalenia, czy ich podstawową funkcją jest użycie w systemie do automatycznego przetwarzania danych. W tym kontekście szczególne znaczenie należy nadać kwestii, czy są one zaprojektowane do pracy z bliskiej odległości. Kwestia, czy użytkownik ekranu jest tą samą osobą, która przetwarza lub wprowadza dane do maszyny do automatycznego przetwarzania danych, nie stanowi kryterium istotnego dla celów tego określenia.

Podpisy